

Resebrev 26 - Grenada

Hej!

Som vanligt går tiden fort och vi har sedan länge funderat på lämplig tid att skriva några rader till ett resebrev. Regattan i Sardinien var en fest i högre Oyster standard. Det var vår fjärde regatta och maten var i absolut toppklass. Men som vi skrev sist; är dom vana vid de rika och berömda så har dom väl lärt sig service...

Vi fick avvakta vår väst-färd några dagar då det blåste en mistral med vindar upp till 75 knop. Dom ville vi inte gärna utsätta oss för. Istället för att gå ut genom sundet mellan Sardinien och Korsika gick vi längs östra Sardiniens kust ner för att undvika vinden rakt på nosen.

Passagen från Cagliari, Sardinien till Mallorca blev den bästa vi haft i Medelhavet. Vi kunde segla! Vi fick en fin solnedgång och en fantastisk stjärnhimmel att njuta av under våra respektive vaktpass. Då vi skulle till Alcudia där vi vart förut vågade vi dessutom gå rakt mot mål och ankrade i mörkret en tidig morgon. Något vi annars undviker för att inte riskera att köra in i oupplysta båtar eller hitta grund man inte ser i mörker.

Efter vår incident med kopplingen som gick av när vi gick till Grekland var det dags att byta några fler. Krilla var till Oyster i England under några dagar och dom tog så allvarligt på det inträffade att dom stod för kostnaden av 12 nya genomföringar. Vi fick dock betala för arbetet men det var ok. Så båten kom upp på land och det var ett intensivt jobb att få alla bytta och tätade ordentligt. Vi ville ju inte skapa problem utan förebygga istället.

Dagen efter vi sjösatte kom ett par goda vänner och så snart vädret tillät gick vi från Mallorca mot Gibraltar. Vi fick ta ett stopp där då vinden låg rakt på och förhållandena utanför i Atlanten inte var gynnsamma. Kul att återse Gibraltar inklusive aporna! Dom var lika aktiva som vi mindes från 2004.

Resan till Gran Canaria var mestadels för motor och på den sträckan upptäckte vi att vi fått dålig diesel. Vi vet fortfarande inte om den kom från Mallorca eller Gibraltar men problem uppstod då filtret satte igen. Efter första stoppet visste vi var vi skulle leta och det blev 4 filter byten under de 2 dagar vi gick för motor.

Las Palmas sjöd av liv, vi var anmälda till ARC'en, Atlantic Rally for Cruisers som går av stapeln den tredje söndagen i november varje år. 2010 var det 25-års jubileum för ARC så det var extra festligt. Vi hamnade vid storbåtsbryggan tillsammans med de andra båtarna över 60 fot, en mäktig syn! Vi skickade hem vår delivery crew och hade sedan 2 veckor att göra båten oceanklar ännu en gång, denna gång med provision för 6 personer som vi skulle bli på överfarten.

Vi använde oss av en väder router som gav oss uppdaterade prognoser var tredje dag och dom stämde exakt, det är inte ofta det händer.. Hela flottan plågades av samma prognoser; det fanns ingen vind... Ja, inte helt sant då man kunde gå rakt västerut från Las Palmas och få en stark vind rakt västerifrån och det alternativet lockade inte, det är lätt att både båt och crew tar skada av det. Vi seglade därför ner längs Africas kust och lyckades behålla vinden i 2 dygn, sen fick vi köra Mr. Perkins. Nästa prognos rådde oss att "gå in till Cape Verde, tanka och gå så snabbt ni kan så ni inte blir fast där i dåligt väder". Krilla lyckades få dom att öppna dieselbryggan för oss, vi kom några timmar efter stängning, så vi fick tankat. 45 minuter senare kastade vi loss igen, kortast tid vi någonsin vart i ett land förut..

Och tur var väl att vi fick mer diesel, utan den hade vi nog legat och guppat i en månad.. Vi fick gå för motor till 45' W vilket är nästan halvvägs över. När vinden till slut började komma var den NV vilket inte ska kunna hända i december. Alla var dock eniga om att 2010 inte var ett normalt väderår. Vi stödkörde med motorn när det behövdes och kapten hade ett öga på förbrukningen, vi hade inte tillräckligt med diesel för hela resan utan hoppades på vind att segla i. Vi seglade så mycket spinnaker vi kunde förutom på natten. Säkerheten går alltid först.

Efter 17½ dygn kom vi så fram till St Lucia och det var en andaktsmässig tystnad när vi såg ljusen i horisonten. Alla satt och tittade på ljusen som kom närmare och närmare. En fotograf kom och mötte oss trots att klockan var strax efter 1 på natten! Vi ankrade utanför marinan och gick in dagen efter. Vi blev mötta av steelband musik, hejande glada människor, fruktkorg, rom punch och kalla öl till besättningen! Av de 236 startande båtarna kom vi in som nr 14 så vi var med och tutade för alla nyanlända i ett par veckor. Många tog tid på sig för att vinden uteblivit, några hade legat på Cape Verde i dagar i väntan på vind att fortsätta i etc. Alla var dock i party stämning när de kom fram!

Sista partyt för ARC 2010 var prisutdelningen, vi visste att vi inte vunnit något seglingspris. Dock vann vi för "Best corporate wall painting" i Las Palmas-kan man inte segla fort är det ju bra att kunna måla!

Nu har det gått några månader och vi har hunnit med att se mer av St Lucia, ha semester och seglat vidare. I skrivande stund är på vi Grenada igen, vår favoritö och det var kul att träffa alla vänner igen. Vi blir här till slutet av april då vi går norrut igen och sedan blir det...mer i nästa resebrev!!

Ha det bra,
Mvh Gunilla och Krilla